

25 września 1928 r.

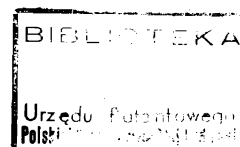
2

URZĄD PATENTOWY

EO66

9/264

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

37d, 9/26
804f

Nr 8559.

Kl. 37 d 28.

Società L'Invulnerabile
(Bolonja, Włochy).

37d, 9/26

Żaluzja bezpieczeństwa.

Zgłoszono 6 kwietnia 1927 r.

Udzielono 8 marca 1928 r.

Pierwszeństwo: 9 kwietnia 1926 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek dotyczy żaluzji bezpieczeństwa, składających się z prostokątnych płyt metalowych, które na swych poprzecznych krawędziach posiadają zagięcia, przebiegające spiralnie i z ich pomocą łączą się wzajemnie ze sobą.

Konstrukcja taka umożliwia skręcanie się płyt względem siebie, skutkiem czego żaluzje można nawinąć na bęben.

Szczególne ukształtowanie płyt żaluzji bezpieczeństwa, które stanowią przedmiot wynalazku, wykazuje znaczne zalety w porównaniu do płyt (metalowych), używanych dotychczas przy sporządzeniu żaluzji. To specjalne ukształtowanie płyt sprawia, że spiralne zagięcia można wytwarzać na

zimno i to przez jednorazowe przepuszczenie przez wyginarkę bez potrzeby podgrzewania.

Wzmiankowane płyty, wskutek swej własności, że wysokość ich między nawiniętymi zwojami (żaluzji) jest zmienna, pozwalają ponadto na pomieszczenie nawiniętych zwojów w przestrzeni mniejszej, niż to ma miejsce w dotychczas znanych żaluzjach.

Dalsza zaleta wymienionej żaluzji polega na tem, że stanowi ona w istocie rzeczy powierzchnię płaską i wykazuje bardzo wielką wytrzymałość, ponieważ do rurkowych żeber, utworzonych przez zagięcia krawędzi poprzecznych dochodzą jeszcze

zebra wzmacniające, równoległe które skutecznie podnoszą wytrzymałość.

Jedna z postaci wykonania wynalazku uwidocznioma jest tytułem przykładu na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia przekrój pionowy żaluzji, nawiniętej na bęben, jak również częściowy przekrój przez spuszczoną żaluzję, fig. 2—szczegół płyt, tworzących żaluzję, fig. 3—bęben w widoku końcowym, fig. 4—widok bębna z góry, częściowo w przekroju, fig. 5—żaluzję w połączeniu z oknem.

Na rysunku płyty metalowe mają wzdłuż swych poprzecznych krawędzi spiralne zagięcia, które znajdują się po jednej i tej samej stronie płyty. Każda płyta posiada wzdłuż jednej krawędzi poprzecznej zagięcie 1, którego krzywizna zaczyna się bezpośrednio na płycie. To rurowe zagięcie 1 dopasowane jest do rurowego zagięcia 2, które je obejmuje; zagięcie 2 umieszczone jest wzdłuż krawędzi drugiej płyty, z którą pierwsza jest sprzęgnięta. Zagięcie 2 nie zaczyna się na samej płycie lecz dopiero na linii $\alpha-\alpha$ w płaszczyźnie, która przechodzi przez punkt środkowy zagięć, równoległe do płaszczyzny płyty, gdy tymczasem połączenie 3 tej linii z płytą uskutecznione jest przez część nachyloną mniej więcej pod kątem 45° do płaszczyzny płyty.

Wskutek takiego ukształtowania płyty, zwiniętą żaluzję można pomieścić w bardzo szczupłej przestrzeni, ponieważ zwoje, wytworzone przez zagięcie krawędzi, wchodzi w zagłębienia (rynnę) najbliższej wewnętrznej warstwy, które występują w miejscach połączenia zagięć z żebrami 4. Cyfra 5 oznacza wał bębna, który czopem 6 wchodzi w panewkę 7. Ta ostatnia przymocowana jest do łożyska 8 zapomocą sworzni 9. Łożysko 8 połączone jest sworzniem 10 z krążkami 11 które przesuwają się w wydrążeniu w murze, wyłożonym metalową osłoną 12. Osłona ta jest

przytwierdzona do muru zapomocą zakotwionych sworzni 13. Cyfra 14 oznacza płaską tarczę, z której wychodzą metalowe drążki, tworzące armaturę bębna, a mianowicie w danym przykładzie sześć drążków. Cyfra 16 oznacza stalowe kulki, umieszczone w pierścieniowej osłonie 17, których zadaniem jest zmniejszać tarcie między wałem 5 a bębniem, podtrzymującym żaluzję. Cyfra 18 oznacza ucho, osadzone na dolnej płycie, które służy do pomieszczenia zasuw zamka przy zamykaniu żaluzji. Cyfra 19 oznacza żelazną belkę, wzmacniającą dolny brzeg żaluzji, wykonaną przeważnie z teówki, zaś do muru są przymocowane ceówki 20, które prowadzą brzegi boczne żaluzji.

Płyty metalowe podzielone są na grupy, z których każda wykazuje tę samą ilość płyt, co bęben ścian bocznych. Wysokość płyt w każdej grupie jest równa, jednakowoż wysokość ta zwiększa się w różnych grupach w kierunku ku dołowi żaluzji, skutkiem czego w stanie zwiniętym grupy płyt metalowych przylegają do siebie jak naćścisłej i jak to przedstawia fig. 1 zajmują przestrzeń możliwie najmniejszą.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Żaluzja bezpieczeństwa, złożona z prostokątnych płyt metalowych, które łączą się ze sobą zapomocą spiralnych zagięć na krawędziach poprzecznych, znamienna tem, że zagięcia znajdują się po jednej i tej samej stronie płyt, a jedna z krawędzi poprzecznych posiada zagięcie o krzywiznie, zaczynające się bezpośrednio na płycie i tworzącej część rurową, która dokładnie jest dopasowana również do rurowego poprzecznego zagięcia drugiej płyty, z którą pierwsza jest sprzęgnięta, przyczem to ostatnie zagięcie nie rozpoczyna się bezpośrednio na płycie, lecz mniej więcej na linii, która leży w płaszczyźnie, przechodzącej przez środek krzywizny zagięcia, rów-

nolegle do płyty, a połączenie płyty z zagiętą częścią stanowi część płyty, która do wymienionej płaszczyzny jest nachylona mniej więcej pod kątem 45° .

2. Żaluzja bezpieczeństwa według zastrz. 1, znamienna tem, że wysokość płyt meta-

lowych każdego nawiniętego zwoju żaluzji zwiększa się stopniowo z każdym zwojem.

Società L'Invulnerabile.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

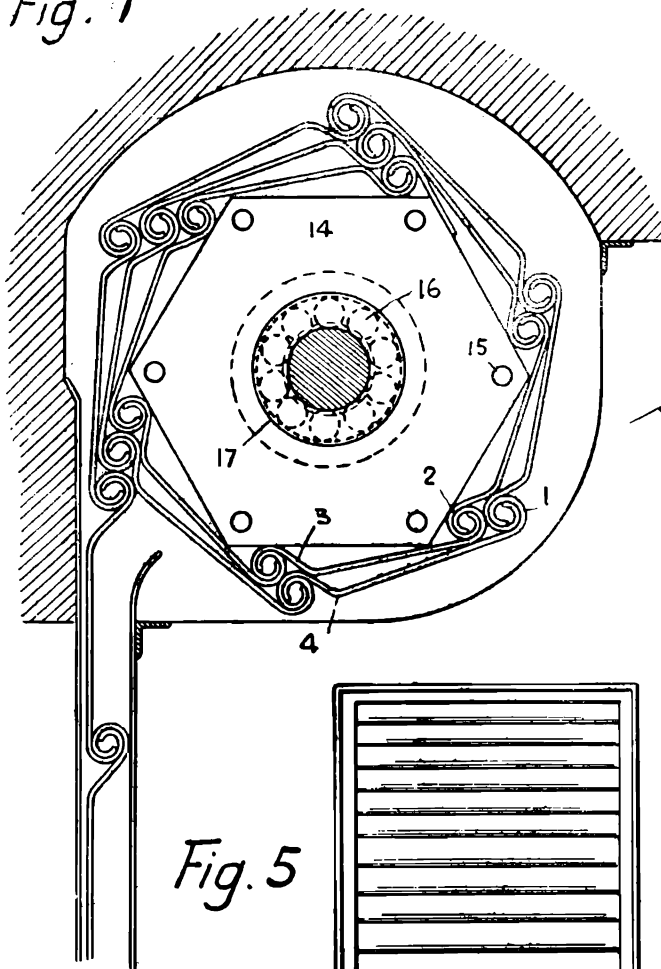

Fig. 2

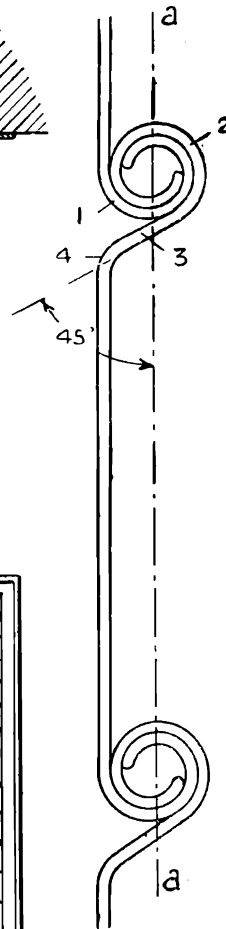

Fig. 5

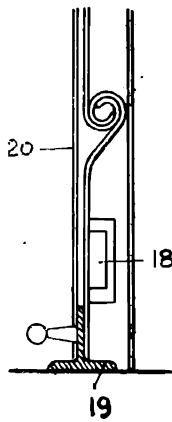
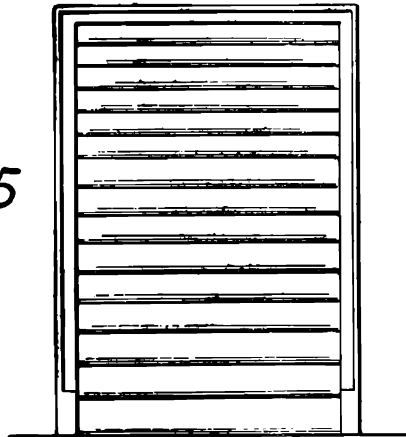

Fig. 3

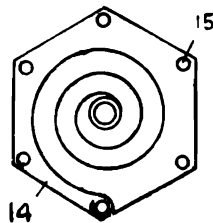

Fig. 4

